

3. *Exhorta* tots els estats a:

a) Trobar mitjans per intensificar i agilitar l'intercanvi d'informació operacional, especialment en relació amb les activitats o els moviments de terroristes individuals o de xarxes de terroristes; els documents de viatge alterats il·legalment o falsificats; el tràfic d'armes, explosius o materials perillosos; la utilització de tecnologies de les comunicacions per grups terroristes i l'amenaça representada per la possessió d'armes de destrucció en massa per part de grups terroristes;

b) Intercanviar informació de conformitat amb el dret internacional i la legislació interna i cooperar en les esferes administratives i judicials per impedir la comissió d'actes de terrorisme;

c) Cooperar, en particular mitjançant acords i convenis bilaterals i multilaterals, per impedir i reprimir els atacs terroristes, i adoptar mesures contra els qui cometin aquests actes;

d) Adherir-se tan aviat com sigui possible als convenis i protocols internacionals pertinents relatius al terrorisme, inclusivament el Conveni internacional per a la repressió del finançament del terrorisme, de 9 de desembre de 1999;

e) Fomentar la cooperació i aplicar plenament els convenis i protocols internacionals pertinents relatius al terrorisme, així com les resolucions del Consell de Seguretat 1269 (1999) i 1368 (2001);

f) Adoptar les mesures apropiades de conformitat amb les disposicions pertinents de la legislació nacional i el dret internacional, inclusivament les normes internacionals en matèria de drets humans, abans de concedir l'estatut de refugiat, per tal d'assegurar-se que el sol·licitant d'asil no hagi planificat o facilitat actes de terrorisme ni participat en la seva comissió;

g) Assegurar, de conformitat amb el dret internacional, que l'estatut de refugiat no sigui utilitzat de manera il·legítima pels autors, organitzadors o patrocinadors dels actes de terrorisme, i que no es reconegui la reivindicació de motivacions polítiques com a causa de denegació de les sol·licituds d'extradició de presumptes terroristes;

4. *Observa amb preocupació* la connexió estreta que hi ha entre el terrorisme internacional i la delinqüència transnacional organitzada, les drogues il·lícites, el blanqueig de diners, el tràfic il·lícit d'armes i la circulació il·lícita de materials nuclears, químics, biològics i altres materials potencialment letals, i en relació amb això *posa en relleu* la necessitat de promoure la coordinació de les iniciatives en els plans nacional, subregional, regional i internacional, per reforçar la resposta internacional a aquest repte i aquesta amenaça greus a la seguretat internacional;

5. *Declara* que els actes, els mètodes i les pràctiques terroristes són contraris als propòsits i principis de les Nacions Unides i que finançar intencionadament actes de terrorisme, planificar-los i incitar a cometre'ls també és contrari als propòsits i principis esmentats de les Nacions Unides;

6. *Decideix* establir, de conformitat amb l'article 28 del seu reglament provisional, un Comitè del Consell de Seguretat integrat per tots els membres del Consell, per verificar l'aplicació d'aquesta Resolució, amb l'assistència dels experts que es considerin apropiats, i *exhorta* tots els Estats a informar el Comitè, com a molt tard noranta dies després de la data d'aprovació de la Resolució i posteriorment d'acord amb un calendari que ha de proposar el Comitè, de les mesures que hagin adoptat per aplicar aquesta resolució;

7. *Demana* al Comitè que estableixi les seves tasques, presenti un programa de treball en el termini de trenta dies després de l'aprovació d'aquesta Resolució

i determini el suport que necessita, en consulta amb el secretari general;

8. *Expressa* la determinació d'adoptar totes les mesures necessàries per assegurar l'aplicació plena d'aquesta Resolució de conformitat amb les funcions que se li assignen a la Carta;

9. *Decideix* continuar ocupant-se de la qüestió.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 5 de novembre de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

21872 *ACORD entre el Regne d'Espanya i la República de l'Equador sobre el lliure exercici d'activitats remunerades per a familiars dependents del personal diplomàtic, consular, administratiu i tècnic de missions diplomàtiques i oficines consulars, fet a Madrid el 7 de març de 2000.* («BOE» 281, de 23-11-2001.)

ACORD ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA DE L'EQUADOR SOBRE EL LLIURE EXERCICI D'ACTIVITATS REMUNERADES PER A FAMILIARS DEPENDENTS DEL PERSONAL DIPLOMÀTIC, CONSULAR, ADMINISTRATIU I TÈCNIC DE MISSIONS DIPLOMÀTIQUES I OFICINES CONSULARS

El Regne d'Espanya i la República de l'Equador, amb la voluntat de permetre el lliure exercici d'activitats remunerades, sobre la base d'un tractament recíproc, als familiars dependents a càrrec dels empleats de les missions diplomàtiques, oficines consulars i representacions permanents davant d'organitzacions internacionals d'una de les parts destinats en missió oficial al territori de l'altra part, acorden:

Article 1.

Els familiars dependents del personal diplomàtic, consular, administratiu i tècnic de les missions diplomàtiques i oficines consulars de la República de l'Equador al Regne d'Espanya i del Regne d'Espanya a la República de l'Equador queden autoritzats per exercir activitats remunerades a l'Estat receptor, en les mateixes condicions que els nacionals de l'Estat esmentat, una vegada obtinguda l'autorització corresponent de conformitat amb el que disposa aquest Acord. Aquest benefici també s'estén als familiars dependents de nacionals equatorians o espanyols acreditats davant d'organitzacions internacionals amb seu en qualsevol dels dos països.

Article 2.

Per a les finalitats d'aquest Acord es consideren familiars dependents:

- Cònjuge,
- Fills solters menors de vint-i-un anys, que visquin a càrrec dels seus pares, o menors de vint-i-tres que cursin estudis superiors en centres d'ensenyament superior i,
- Fills solters que visquin a càrrec dels seus pares i tinguin alguna incapacitat física o mental.

Article 3.

No hi ha restriccions sobre la naturalesa o la classe de feina que puguin portar a terme. Tanmateix, s'entén que en les professions o les activitats en què es requere-

reixin qualificacions especials és necessari que el familiar dependent compleixi les normes que regeixen l'exercici d'aquestes professions o activitats a l'Estat receptor. A més a més, l'autorització pot ser denegada en els casos en què, per raons de seguretat, només puguin treballar-hi nacionals de l'Estat receptor.

Article 4.

La sol·licitud d'autorització per a l'exercici d'una activitat remunerada, l'ha de fer la missió diplomàtica respectiva mitjançant una nota verbal davant la Direcció General de Protocol del Ministeri d'Afers Exteriors. Aquesta sol·licitud ha d'acreditar la relació familiar de l'interessat amb l'empleat del qual és dependent i l'activitat remunerada que vulgui portar a terme. Una vegada comprovat que la persona per a la qual se sol·licita l'autorització està dins de les categories definides en aquest Acord, el Ministeri d'Afers Exteriors de l'Estat receptor ha d'informar immediatament i oficialment l'ambaixada de l'Estat acreditant que el familiar dependent ha estat autoritzat per treballar, subjecte a la reglamentació pertinent de l'Estat receptor.

Article 5.

Un familiar dependent que gaudeixi d'immunitat de jurisdicció d'acord amb l'article 31 de la Convenció de Viena sobre Relacions Diplomàtiques o d'acord amb la Convenció de Privilegis i Immunitats de les Nacions Unides, o qualsevol altre instrument internacional, i que obtingui feina a l'empara d'aquest Acord, no gaudeix d'immunitat civil ni administrativa respecte de les activitats relacionades amb la seva feina, i aquestes queden sotmeses a la legislació i als Tribunals de l'Estat receptor.

Article 6.

En el cas que un familiar dependent gaudeixi d'immunitat davant la jurisdicció criminal de l'Estat receptor de conformitat amb la Convenció de Viena sobre Relacions Diplomàtiques o qualsevol altre instrument internacional aplicable:

a) L'Estat acreditant renuncia a la immunitat del familiar dependent en qüestió davant la jurisdicció criminal de l'Estat receptor respecte de qualsevol acte o omissió comesos en relació amb la seva feina, excepte en casos especials en què l'Estat acreditant consideri que aquesta renúncia és contrària als seus interessos.

b) La renúncia a la immunitat de la jurisdicció criminal no s'entén com a extensible a l'execució de la sentència, per a la qual cosa es necessita una renúncia específica. En aquests casos, l'Estat acreditant ha d'estudiar seriosament la renúncia a aquesta última immunitat.

Article 7.

El familiar dependent que porti a terme activitats remunerades en l'Estat receptor està subjecte a la legislació aplicable en ambdós estats en matèria tributària i de Seguretat Social pel que fa a l'exercici d'aquestes activitats.

Article 8.

Aquest Acord no implica reconeixement de títols, graus o estudis entre els dos països.

Article 9.

L'autorització per exercir una activitat remunerada a l'Estat receptor expira en el termini màxim de dos mesos

des de la data en què l'agent diplomàtic o consular, empleat administratiu o tècnic del qual emana la dependència, acabi les seves funcions davant el Govern o l'organització internacional en què està acreditat, sense que el temps que estigui en aquesta situació tingui cap valor ni produeixi cap efecte en sol·licitar permisos de treball i residència regulats amb caràcter general en la normativa de l'Estat receptor.

Article 10.

Les parts es comprometen a adoptar les mesures que siguin necessàries per aplicar aquest Acord.

Article 11.

Qualsevol de les parts pot denunciar aquest Acord mitjançant una notificació a l'altra part, per escrit i per la via diplomàtica, de la seva intenció de denunciar-lo. La denúncia té efectes un cop transcorreguts sis mesos a partir de la data de la notificació.

Article 12.

Aquest Acord entra en vigor en la data de l'última nota en què les parts es comuniquen el compliment dels requisits exigits pels seus respectius ordenaments jurídics interns per a la celebració de tractats internacionals.

En fe d'això, els sotasignats subscriuen aquest Acord. Fet a Madrid, el dia 7 de març de 2000, en dos exemplars, i els textos són igualment autèntics.

Pel Regne d'Espanya,

Abel Matutes Juan,

Ministre d'Afers Exteriors

Per la República de l'Equador,

Ana Lucía Armijos,

Ambaixadora de l'Equador

Aquest Acord va entrar en vigor el 23 de juliol de 2001, data de l'última notificació encreuada entre les parts en què es va comunicar el compliment dels requisits exigits per les ordenacions internes respectives, segons estableix l'article 12.

Es fa públic per a coneixement general.
Madrid, 6 de novembre de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

21873 *ACORD entre el Regne d'Espanya i la República Portuguesa relatiu a la creació d'una comissió mixta en l'àmbit dels transports terrestres i les infraestructures de transport i protocol, fet a Salamanca el 26 de gener de 2000. («BOE» 281, de 23-11-2001.)*

ACORD ENTRE EL REGNE D'ESPANYA I LA REPÚBLICA PORTUGUESA RELATIU A LA CREACIÓ D'UNA COMISSIÓ MIXTA EN L'ÀMBIT DELS TRANSPORTS TERRESTRES I LES INFRAESTRUCTURES DE TRANSPORT

Els problemes sorgits en el marc de les relacions bilaterals entre Espanya i Portugal en l'àmbit dels transports terrestres són objecte de debat en l'actualitat al si de la Comissió Mixta creada en virtut de l'«Acord entre el Govern de l'Estat espanyol i el Govern portuguès sobre transport internacional per carretera», signat a Madrid l'11 de març de 1971 i que va entrar en vigor l'1 de gener de 1972.

La competència d'aquesta Comissió Mixta se circumscriu a la discussió de les qüestions relacionades amb